

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3143/2019
28.08.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Весне Поповић, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Миљковић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање – Филијала у Нишу, чији је пуномоћник Бранислав Чолић, адвокат из Аранђеловца, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2125/2018 од 19.03.2019. године, у седници од 28.08.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2125/2018 од 19.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2125/2018 од 19.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3518/17 од 21.02.2018. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да у корист тужиље изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежном фонду за период од 01.10.2012. године до 31.03.2013. године, на износе наведене изреком. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2125/2018 од 19.03.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14). Наиме, о праву тужиље и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са измењеним ставом Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 12.03.2019. године, о надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву лица које је корисник

накнаде за време привремене незапослености и да је тужена у обавези на уплату доприноса обавезног социјалног осигурања одговарајућим организацијама, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора. С обзиром на наведено, нема законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 12.06.2015. године, тужила је тражила уплату доприноса пензијског и инвалидског осигурања, а вредност предмета спора је означена на 5.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене и другостепене пресуде.

С обзиром да се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**